

דלת הצלחת המעופפת נפתחה • הזר עטורי הנוצות הכתלחות יצא מתוכה ופנה לעבר שני המקסימים שהיו שכועים באבק לחיים או למוות • הוא ציווה עליהם לחיות חיי-שלום • הוא נתן להם את הברירה:

כך-אנן-אתה-אתה

זאת הורי קוטנר

„דון פרנאנדו“ אמר, „אנו אבודים. סיניור קויצאלקואטל יתרוג את שנינו. צר לי מאד על כי אני אעלה השמימה, שעה שאתה תרד לגהנום.“
„אתה טועה“, השיב פרנאנדו בחפשו את סכיניו, „לא תזכה לראות את השמיים. וגם ברנש זה קויצאלקואטל, המכונה את עצמו גם בשם קורטס, לא יזכה לכך.“
„הסו!“ אמר קויצאלקואטל (או קורטס), „ראיתם את גיודל בחי. עתה הקשיבו לדברי. בני גועי קיבלו על עצמם את שמירת השלום במערכת השמש. כוחנו גדול ורב. הצלחנו לפתור בעיות, אשר עליהן אף לא חלמו יושבי כדור הארץ, ועתה עלינו להפעיל את כוחנו לטובת הכלל. אם וצונכם להשאר בחיים, עליכם לחיות בשלום ובאחוה. בנהם?“

„השתוקקתי לכך מאז ומתמיד“, אמר פרנאנדו, „אלא שבין הימים זה רוצה לחלל אותי.“

„איש לא יחסל אותך“, אמר קויצאלקואטל, „עליכם לחיות בשלום -- או למוות.“

מיגואל ופרנאנדו החליפו מבטים רבי-משמעות. אחר נעצו את עניהם בקויצאלקואטל.

„הסיניור הנו רודף-שלום“, אמר מיגואל, „זהו הדרך הטובה ביותר להבטחת השלום. טוב לחיות בשלום, אך הרוכל למר לנו כיצד נעשה זאת?“

„פשוט מאד“, אמר הזר בקוצר-רוח, „עליכם להפסיק להילחם.“

„אין הברר כה פשוט“, העיר פרנאנדו, „אפשר שבארץ ממנה באת אין הנחש אוכל את העכבר ואין החסידה בולעת את הנחש, אפשר שבארץ יש מזון ומים בשפע, ואדם אינו מוכרח לדלחם כדי לקיים את משפחתו. כאן אין המצב כה פשוט.“

מיגואל הניד בראשו: „קרב לוודאי שיבוא יום בו נחיה כולנו באחוה. אנו מנסים לקיים את מצוות אלוהים. אנו הולכים וטובים מיום ליום. יפה היה אילו יכולנו להפוך לאזרחי הימים בעולם פלאות. אבל לרוע מזלנו...“

„סור לכם לפתור את בעיותיכם באלימות“, אמר קויצאלקואטל בתוקף, „האלימות היא רעה. אתם מוכרחים להתפייס מיד.“

„אחרת תהרוג אותנו“, אמר מיגואל. מבטו נפגש בעיני פרנאנדו, „טיב מאד, סיניור. לא נוכל להתנגד לך. מה עלינו לעשות?“

קויצאלקואטל פנה אל פרנאנדו. „גם אני מסכים, סיניור“, נאנח הלה, „אתה צודק בהחלט. עלינו לחיות בשלום.“

„אחוזו איש בידי רעהו והשבעו לחיות כאחים“, אמר קויצאלקואטל.

מיגואל הושיט את ידו, ופרנאנדו לחץ אותה בחיוך. „ראיתם את?“ אמר קויצאלקואטל בחיוך, „אין זה קשה כלל. עכשו אתם ידידים. השארו ידידים.“

הוא הנהך לעבר הצלחת המעופפת. בדופן הצלחת נפתחה דלת כספרית, הוא דרך על הסף ופנה לאחור. „זכרו“, אמר, „אשוח עליכם שבוע עיניים.“ „כלי כסף“, אמר פרנאנדו, „אדויס, סיניור.“ „לך שלום“, הוסיף מיגואל.

דלת נסגרה ללא שאון, וכעבור דקות ספורות כבר ריחפה הצלחת כלפי צפון. „בדיוק כך חשבתי“, אמר מיגואל, „הוא בא מארצות הברית.“

פרנאנדו משך בכתפיו: „היה רגע בו חשבתי שהוא יאמר לנו דברים של תבונה. אכזר, החייב אינם קלים.“

„אוה“, אמר מיגואל, „היו קלים עד מאד, אלא שאין הוא גר בסוונורה. אנו נאלצים לחיות כאן, למולי, יש לי ולי משפחתי באר טובה. חייכם של אנשים, אשר להם אין באר-קשים באמת ובתמים.“

„זהו באר עלובה וחסרת-ערך“, אמר פרנאנדו, „אבל היא שיכת לי.“

הוא גילגל סיגריה והגישה למיגואל. אחר גילגל סיגריה לעצמו. שני הגברים שקעו בעישון. אחר נפרדו בדממה.

מיגואל חזר אל כד היין אשר על הגבעה. הוא לגם לגימון ארוכה, שיהק בהנאה והתבונן על סביבותיו. סכיניו וריבוהו היו מוטלים בין הסלעים. הוא לקח אותם ובדק את המחסנית.

אחר הציץ מעבר למתנס הסלעים. כדור התזר רסיסי אבן בקרבת פרצופו, והוא החזיר יריה תחת יריה.

לאח מכן השתרה דממה. מיגואל שב ללגום מן היין, העורב הוסיף לדודת בקרבתו, כשגב הלטאה משורבב מפיו. מיגואל פתח ואמר רבות: „סיניור עורב! אסור לאכול לטאות! זהו מעשה רע!“

העורב נעץ בו מבט בוהה, והוסיף לעסוק בעיכול הלטאה. מיגואל הרים את הרובה.

„סיניור עורב, חדל לאכול לטאות, אחרת אאלץ להריג אותך!“

העורב לא שם אליו לב. „האינך יודע כיצד להפסיק?“ אמר מיגואל בעדינות, „הבה ואסביר לך.“

העורב נעצר תחתיו. זנב הלטאה נעלם בקרבו לחלוטין. „נחא“, אמר מיגואל, כאשר אדע כיצד יכול עורב להחיל לטרוף לטאות ולהשאר בחיים, אסביר לך הכל. אבל ער אז תוכל ללכת בשלום.“

הוא נמת וניונו את רובהו על מיגואל.

ואחר כך אתם באים לקחת את הנפט והזהב.“
„אני מוכרח לשכנע אותך“, אמר קויצאלקואטל. הוא תיד בונן בסיגריה הכבויה אשר בין שפתי מיגואל, והרים את ידו. לשון-אש פרצה מן הטבעת אשר על אצבעו והדליקה את הסיגריה.

„רוב תודות סיניור“, אמר בשאפו את העשן אל קירבו. „מי יודע?“ אמר מיגואל.

„אני בכוגל להשמיד את כל העולם“, אמר קויצאלקואטל, אם לא יפסיקו יושבי כדור-הארץ להילחם, נמחה אותה כליל. אין כל טיבה שבני אדם לא יוכלו לחיות בשלום ובאחוה.“

„ישנה טיבה אחת, סיניור“, „מה היא?“ „פרנאנדו.“ „כרנאנדו לא ילחם בך.“

מיגואל הרכיב את כובעו על מקל והניף אותו מעל לסלע. נשמע קול יריה והכובע המנוקב צנח ארצה.

„נחא“, אמר מיגואל, „אלמלא את בקשת הסיניור. אהדל לירות, אבל לא אצא מאחורי הסלע. אני מוכן לסיים את המלחמה, אבל נדמה לי שאתה דורש ממני דבר בלתי אפשרי.“

מיגואל קויצאלקואטל קדרו: „מיגואל, ספר לי כיצד פרצה זו מריבה.“

„פרנאנדו רוצה להרוג אותי ולשעבד את משפחתי.“ „מדוע?“ „מפני שהוא רשע מרושע.“

„ונניין לך שהוא רשע מרושע?“ „מפני שהוא רוצה להרוג אותי.“
„מה עניין רצונות המים?“ שאל קויצאלקואטל. „זהו ארץ דלה“, אמר מיגואל, „בקיץ חרבים המעיניים, והמים אינם מספיקים להרוות את צמאונן של שתי משפחות.“ „ואיך יכנס בתי-משפט?“

„בשביל אנשים כמונו?“ תמה מיגואל בחיך אדיב. „היש גם לפרנאנדו בני משפחה?“

„כן“, אמר מיגואל, כאשר הם מסרבים לעבוד בשבילי, היא מכה אותם מכות רצח.“

קויצאלקואטל התבונן על סביבותיו בקוצר-רוח, עורב בקרבת הרובה המוטל על הארץ, וממקורו השתרבב זנבה של לטאה.

„הכה כאן“, אמר לבסוף, „אקרא לפרנאנדו, תיפגש אתו ליד המכונה המעופפת.“ „כדריך, סיניור“, אמר מיגואל. „הוא חוגע ברובה“, הוסיף קויצאלקואטל בתקיפות.

„לא, סיניור“, אמר מיגואל. הוא חיכה עד אשר נעלם הזר בין הסלעים. אחר לקח את רובהו וסכיניו, ולגם מכוד היין, הוא הטעין מחסנית חדשה ברובה ולגם מן היין לאיסו. בינתיים קרב הזר אל מקום מחבואו של פרנאנדו. הוא שהה שם זמן רב, ולבסוף הופיע שנית ורמז בידו למיגואל.

„אני בא, סיניור!“ קרא מיגואל בהניחו את הרובה על אחד הסלעים. הוא קם ממקומו, מוכן לצנוח עם היריה הראשונה. אולם כל יריה לא באה.

ליד דמיתו של קויצאלקואטל הופיע פרנאנדו. מיד גזן מיגואל ואחז ברובה.

„שהו חרק באחיר העמק. הרובה התלהט בידיי של מיגואל. הוא פלט זעקה ושטח אותו מידי. אחר השך עליו זלגלנו.“

לכשהתעורר מצא את עצמו בצל הצלחת המעופפת. לידו נצבו פרנאנדו והזר. „אני הי?“ שאל.

קויצאלקואטל לא השיב. מיגואל התבונן על סביבותיו. חיפש את הריבה והסכין. הם נעלמו ואינם עניין נקללו בעיני פרנאנדו.

מיגואל ופרנאנדו צלפו זה לעבר זה, כאשר נחתה הצלחת המעופפת במרכז העמק. הם ביזבוז כמה וכמה כדורים על כלי-הטיס המזור. הטייס יצא החוצה והחל מתקדם לעבר מיגואל, שהיה מוטל בצילו של שיח ומגדף בכל עוז. הכדורים שכנוו לעבר האורת החטיאו את המטרה. לבסוף אחז מיגואל בכניו.

„מוחה אפוא!“ קרא והניף את הלהב. הסכין ניתנה בעל זוארו של הזר; כאלו היה עשוי חומר פלאסטי, וזרועו של מיגואל נרעדה כאילו עבר בה זרם חשמלי. כדור בא בשריקה מעברו השני של העמק, ומיגואל מיהר לתפוס מוסה. כדור שני התזר זיקים כחלחלים מכתפו של הזר.

האורח המזור לא עשה כל תנועות עוינות. יתר על כן, הוא לא היה מזויין. עינו החדות של מיגואל סקרו אותו מכף רגל ועד ראש. ראשו של האיש היה עטור כיפה של נוצית כהילות. קומתו היתה גבוהה ביותר, ופניו נראו כפני נזיר.

הוא קרב אל מיגואל ואמר, „קומה. עלינו לשוחח.“ הזר דיבר ספרדית מצוינת. אולם דומה היה כי קולו בוקע בתוך ראשו של מיגואל.

„אם אקים, יפגע בי פרנאנדו“, אמר מיגואל, „הוא צלף גרוע, אבל אני מוכן להסתכן. כמה הוא משלם לך?“

הזר שנה בו מבט מחמיר. „היודע אתה מנין באתי?“ שאל. „אין ספק שבאת מארצות הברית“, אמר מיגואל בלכסנו מבט לעבר כד היין שלו. ממשלת מקסיקו עוד עתידה לשמוע על כך.“

„האם ממשלת מקסיקו מעודדת מעשי רצח?“ „זה עניין פרטי“, אמר מיגואל, „עניין של זכויות מיני. יתר על כן, אני מתגונן. אחוז מנחל האורב מעבר לעמק מנסה להרוגני, ואתה הרוצח השכיר שלו. יש לי רעיון! כמה כסף תקח כתי הרוצח את פרנאנדו? אני מוכן לתת לך שרשיה פנו וגדי עזים.“

„איש לא ילחם עוד ברעהו“, אמר הזר, „השמעת?“ „פחה“, אמר מיגואל, לך וספר זאת לפרנאנדו, אמור לו כי זכויות-המים שייכות לי. אניה לו ללכת לשלום.“

וא נע מעט וכדור חפו מעל לראשו. הזר פתח ואמר: „חזירה עלינו לסיים את שיחתנו. שמע אלי, מיגואל.“ מנין לך שמי?“ תמה מיגואל, „עכשו אני בטוח כי אתה רוצח השכיר של פרנאנדו.“

„אני יודע את שמך, היות ואני מסוגל לקרוא את מח שבותיך.“

„אמך היתה כלבה“, אמר מיגואל. פני הזר נעו, אבל הוא התעלם מן הגידוף: „באתי מעולם אחר. שמי קויצאלקואטל.“

„באמת?“ אמר מיגואל בליגלוג, „ואני פטרס הקדוש, שומר מפתחות השמיים. פני קויצאלקואטל הסמיקו: „באתי לכאן לתת פקודות, לא להתוכח. היודע אתה מדוע לא יכרו כדור-יד וכסיוך לפגוע בי?“

„מדוע הספינה שלך מעופפת?“ השיב מיגואל בגלגול סיגריה. „מוטב שאקח את הרובה. פרנאנדו עלול להתגנב מאחורי ולירות בגבי.“

„הרפה מן הרובה“, אמר הזר, „פרנאנדו לא יפגע בך -- ואתה לא הפגע בו.“

„אם כן“, אמר מיגואל, „אוישט לו את לחיי, כדי שישלח בה כדור. אמנין לדברך רק אם אראה את פרנאנדו הויך, דאורך העמק כשידיו מעל לראשו. ואפילו אז לא אקרב אליו. היות ובחגורתו נעוץ פגיון.“

קויצאלקואטל החליק את כיפת הנוצות שלו ופניו נעו. „עליכם להדור מן הקטניות“, אמר, „בני עמי שומרים על השלום ברחבי תבל.“

„בדיוק כך חשבתי“, אמר מיגואל, „באת מארצות הברית. מדוע אינך משליט שלום במולדתך? ראיתי את הסיניורים המפרי ביגארט ואווארד רובינסון בסרטים. כולם גאנאטריים. כולם יירים זה בזה מראשי מגרדי-השחקים של ניו-יורק. כן, אני יטיכר את השלום שלכם. תחילה אתם מטיישים שלום --